

GAZETA LWOWSKA.

W Poniedziałek

N^{or.} 25.

2. Marca 1829.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

— Z Wiednia. —

Komisyja ustanowiona do rozpoznania funduszu umarzającego, przynoszącego dochody, zdała N. Pann z rezultatów, które w dwudziestem trzeciem półroczu w tym instytucie zasły, sprawę następującą:

N. Paniel

Ponieważ z końcem miesiąca Sierpnia 1828, upłynęło dwudzieste trzecie półrocze od utworzenia powszechnego funduszu umarzającego procentowy dług stanu, przeto podpisana Komisyja, ustanowiona przez Wasza Cesarzką Mość według przepisu najwyższego patentu z d. 22. Stycznia 1817, zebrała się w d. 4. Listopada 1828, aby rozpoznała stan zarządu funduszem umarzającym w upłynionem półroczu.

Sporządzony w tej mierze protokół, do którego dołączone są zamknięte zachunki i akt likwidacji głównej kassy funduszu umarzającego, składa W. C. Mości z największem szanowaniem.

Z tego okazują się względem dochodów powszechnego funduszu umarzania w dwudziestem trzeciem półroczu t. j. od 1. Marca do ostatniego Sierpnia 1828, następujące główne rezultaty:

a) Majątek czynny funduszu, wynoszący z początkiem dwudziestego trzeciego półrocza 192 371 863 zr. 36 $\frac{3}{8}$ kr. czynił w końcu tegoż 199.024.068 zr. 27 kr., a zatem powiększył się o 6,652,304 zr. 50 $\frac{5}{8}$ kr. Gdy zaś pierwotny kapitał funduszu umarzania przy swoim założeniu tylko 50.135,627 zr. 21 $\frac{2}{8}$ kr. wynosił, przeto tenże w przeciągu 11 $\frac{1}{2}$ lat pomnożył się o 148 888,441 zr. 5 $\frac{6}{8}$ kr.

b) Roczny dochód procentowy od tego czynnego majątku funduszu, przy końcu dwudziestego trzeciego półrocza wypada na 6 586,678 zr. 17 $\frac{2}{4}$ kr. Zatem względnie owego przy końcu dwudziestego drugiego półrocza 6 265,634 zr. 19 kr., więcej o 321,043 zr. 58 $\frac{2}{4}$ kr.

Na spłaceniu nowego długu pobiera fundusz z kassy stanu roczną umarzającą kwotę 5.500,000 zr. w m. k. Ogólny zatem roczny dochód onegoż wynosi 12 086,678 zr. 17 $\frac{2}{4}$ kr. w m. k. Oras 109,548 zr. 30 kr. w pięcio procentowych

monety efektach, i od swojego założenia powiększył się o 9.497,171 zr. 52 $\frac{2}{4}$ kr.

c) W dwudziestem trzeciem półroczu podniesiono z centralnej kassy stanu uposażenia do spłaceniu nowego długu stanu 3, 611,800 zr., ponieważ w Czerwcu 1828 potrzeba było zapłacić pożyczkę loteryjną z roku 1820, w summie 1.723,600 zr.

d) Wypłaty nowego długu stanu w dwudziestem trzeciem półroczu wynosiły kapitał 6.887,573 zr. 16 kr. czyli na 5procentowe efekta poracbowawszy, 6,013,163 zr. 7 kr., na które fundusz umarzający użył 5.489,254 zr. 53 kr. w m. k.

Zatem cała wypłała procentowego długu stanu w monecie konwencyjnej, wynosi od otwarczenia funduszu umarzającego 139,667,178 zr. 41 $\frac{2}{8}$ kr. w kapitałnej nominalnej wartości, czyli 115 814,281 zr. 28 kr. w pięcioprocentowych efektach.

Z przypadłych wypłat pożyczki loteryjnej stanu uiszczono od trzynastego półrocza aż do końca dwudziestego drugiego półrocza 14.447,365 zr. a w dwudziestem trzeciem półroczu znowu 1.723,600 w m. k.

Przezie ogólne użycie 16.170,965 zr. nmozono kapitału pożyczki loteryjnej w upłynionem półroczu, mianowicie:

z roku 1802	616,900 zr.
— 1820	4.914,000 —
— 1821	3,300,000 —

a w dwudziestem trzeciem półroczu z pożyczki loteryjnej

zr. 1820. 1.040,000 —

razem 9 870,900 —

Zapłacano także *ad parit* podczas ciągnięcia w d. 2. Stycznia i 1. Czerwca 1825 wylosowanej, w ilości 474,712 zr. 25 kr.

e) Na umorzenie dawniejszego procentowego długu stanu poświęcone funduszowi umarzania ze skarbu państwa roczne uposażenie 2.000,000 zr. w m. k., z którego w dwudziestem trzeciem półroczu podniesiono półroczną kwotę 1 milion. Wypłała dawniejszego długu stanu, uskuteczniiona w tem półroczu, wynosiła kapitał 2.410,555 zr. 37 $\frac{6}{8}$ kr. na co użyto 1.008,694 zr. 43 kr. w m. k.

Z kasy centralnej otrzymał fundusz umarzenia nadzwyczajnego nposażenia, 79,392 zr. 38 2/8 kr., zatem wyciągnięto z obiegu 2.489,748 zr. 16 kr. czyli na 2 1/2 procentowe efekta policzywszy 2.365,851 zr. 20 kr.

Dodawszy do tego w upłynionych półrocach wykupionych 58.129,968 zr. 10 6/8 kr., zatem umorzono w całym okresie wykupna, od 14. Kwietnia 1818 do końca Sierpnia 1828 w 1/2 procentowych efektach 60.495,819 zr. 30 6/8 kr. z czego podług przepisu najwyższego patentu z d. 21. Marca 1818, za lata 1818 włącznie do 1827 zniszczono już publicznie 50.000,121 zr. a dalsze 4.000,000 zr. 30 kr. leżą w gotowości w podobnym zamiarze.

Penieważ w dwudziestem trzeciem półroczu częścią wykupione, częścią z kasy centralnej otrzymane efekta dawniejszego długu wynoszą tylko ilość 2.365,851 zr. 20 kr. a przeto półrocznej umarzającej są kwoty 2 500,000 zr. niedosięgły, przeto do uzupełnienia niedostających 154,148 zr. 40 kr. wzięto z owych 5.753,695 zr. 23 2/8 obligacji dawniejszego długu stanu, które z końcem dwudziestego drugiego półrocza były przyjęte do majątku pożytek przynoszącego a podług najwyższego przepisu poświęcone są do uzupełnienia rocznie mającej się umorzyć summy kapitałnej 5.000,000 zr. Nareszcie gdy w dwudziestem trzeciem półroczu przez losowanie ilość 55,118 zr., przeszła na nowy dług stanu, przeto z końcem dwudziestego trzeciego półrocza jest jeszcze w majątku funduszu umarzającego, pożytek przynoszącego, obligacji dawniejszego długu stanu summa 5.564,428 zr. 43 2/8 kr.

W Wiedniu d. 10. Listopada 1828.

Antoni Baron Baldaci,

Prezydent c. k. jeneralnego dyrektorjum rachunkowości.

Ignacy Schaeffer,

c. k. rzecz. radca nadworny.

Hugo Baron Eger,

Melchior Steiner,

c. k. rzecz. radca nadw. Zastępca Gubernatora

Józef Ernesty Millitz

banku.

Mahlisburg,

Bernard Baron Eskeles,

c. k. rzecz. radca nadw.

Dyrektor banku.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Ameryka Hiszpańska.

Podług wiadomości z Buenos-Ayres do d. 5. Grudnia, odebranych w d. 7. Lutego w Liverpoolu, wojsko rzezypospolitej, które z bandy oryginalnej powróciło, złożyło z urzędu dotychczasowego Prezydenta a byłego Prezydenta Rivadavia na czele rzezypospolitej postawiło.

Rewolucyja ta zaszła w d. 4. Grudnia, i skończyła się bez krwi przelewu. Opinia publiczna była za Rivadavią, ponieważ stronnicy jego składali się z najbogatszych i najwięcej wpływu mających mieszkańców stolicy. (D. A.)

Podług wiadomości z Bogoty z d. 24. Listopada wyrok śmierci przeciwko Jenerałowi Santander zapadły, zamienił Prezydent na dożywotnie wygnanie z Kolumbii. Kilka innych osób na śmierć osadzonych, odesłano do miejsc ich mieszkania, wygnano z kraju, lub skazono na kilkoletnie więzienie na galerach.

Podług listów z Panamy, postępuje tamże kolej żelazna, i spodziewają się, że miasta Panama i Porto-Bello, połączone tym sposobem, staną się pierwszemi miastami świata.

Gazety z Veracruz pod d. 4. Grudnia donoszą, iż stronnicy Santa-Anna usiłowali powtórnie oddać Prezydenturę P. Guerrero.

Milicyja powstała przeciwko artylerji, aby ją przestraszyć. Na drugi dzień spodziewano się spotkania tych wojsk. Prezydent Vittoria wezwał lud, aby się spokojnie zachował, i polegał na rządzie chcąc ująć sident stronnictwa Jenerala Santa-Anna. Tenże, jak mówią ze stronnikami swoimi oszańcował się, w Goxaca, i prosił o kapitulacyję, atoli rząd chce, aby się zdał na łaskę. (G. W.)

Zjednoczone Stany Ameryki północnej.

Podług wykazu porównawczego, umieszczonego w Dzienniku Nowo-Yorshim z obudwóch Kandydatów na godność Prezydenta Jackson miał 627,762 głosów, Adams 508,705; większość za Jenerałem 119,057. W Państwach północnych Mainie, mowem Hampshire, Massachusettes, Rhode Islandy i Konnektikut, większość była za P. Adams; w Pensylwanii, Wirginii, północnej i południowej Karolinie, Georgii, Tennessee, Illinois i Missouri za Jacksonem; w innych tutaj niewymienionych, trzymały się głosy więcej równowagi, wszelako powiększej części kilkoma więcej za Jacksonem. (D. A.)

Wielka Brytania i Irlandyja.

W d. 3. Lutego Król Jmć raczył ostatecznie na radzie tajnej mianować Xięcia Northumberlandy Namiestnikiem i Jenerałem Gubernatorem w Irlandyji.

W d. 7. Lutego Margrabia Barbacena, przybywszy do Londynu z Laleham, gdzie mieszka młoda Królowa Portugalska, miał długie narady z Hrabią Aberdeen.

W d. 8. odprawili Ministrowie w wydziale spraw zewnętrznych radę gabinetową, która trwała 2 1/2 godziny.

P. O'Connel zamyslał w d. 7. Lutego wy-

jechał z Dublinu do Londynu w towarzystwie kilku Irlandczyków katolików.

Kuryjer donosi pod rubryką wiadomości szyp-rów, z Plymouthis d. 2. Lutego co następuje: »W tych dniach zawinęły tu między innymi bryg portugalski *Industrioso* pod Kapitanem de Sousa, z Havre, i bryg Portugalski »*Tarentalusia* z Londynu; ostatni wziął ma tu 300 portugalskich zbiegów. Przez Packetbot Lizboński, który przed kilka dniami do Falmouth przybył, dowiadujemy się, że kutter *Bramble*, zawiął na Tag i w d. 1. Stycznia chciał dalej płynąć. Mówią także, że król okręty *Pallas* i *Challenger* odpędzić miały od wyspy Terceiry eskadzę, którą mienia być tę samą, jaką Dom Miguel wysłał na zajęcie tejże wyspy.

Konzulowie Angielscy, byli to dawniej Anglii, lub obcy kupcy, którzy sprawowali interesa handlu Angielskiego w miastach nadmorskich, gdzie mieli domy handlowe, a których place stanowiły podatki, od tych, którzy z nimi mieli interesa. P. Kanning zmienił ten zwyczaj, i postanowił, iż Konzulowie Angielscy nie mają na przyszłość zostawać w żadnym związku ze stanem kupieckim kraju, w którym mieszkają, i powinni być przez kraj płatni. Jak słychać Xiążę Wellington chce dawny systemat powrócić. (G.W.)

Francuja.

Na posiedzeniu Izby Deputowanych w d. 9. Lutego doniesiono także o śmierci P. Caons, Deputowanego z Landes. Prezydent oznajmił, że Minister skarbu ma przedłożyć Izbie projekt i że następnie więcej projektów przez rząd przedłożonych zostanie. Minister skarbu przypomniał Izbie, że już roku zeszłego przedłożone było Izbie Prawo, dotyczące się uposażenia Parów, lecz, że czas nie dozwolił się nad niemi naradzać, zatem go znowu teraz wnosi. Podług tego 1 mil. 784,000 fr., zezwolonych przez Króla Izbie Parów, na dziedziczne uposażenie, mają być na Ściopctowe renty zamienione i wielką księżę dżugu publicznego zapisane, wszakże jedno z tych uposażeń nie powinno przechodzić 12,000 fr. w rentach, z dochodem od d. 22. Września 1829. Renty te nie będą sprzedajne i przejdą do następców Parów, lecz tylko w takim przypadku, gdy ich osobisty majątek nie przechodzi zupełnego dochodu 30,000 fr. Izba odesłała ten projekt Kommissyi do rozpoznania.

Na posiedzeniu Izby Deputowanych w d. 10. Lutego P. Lachéze i St. Aignau po sprawdzeniu ich pełnomocnictw uznani zostali za Deputowanych. Minister spraw wewnętrznych przedłożył Izbie 26 projektów do praw, dotyczących się od-miany w granicach obwodów. Minister skarbu

przedłożył projekt do prawa względem odnowienia monopolijum tabaki, a P. Favard de Langlade, Kommissarz król. inny projekt względem rybolostwa w rzekach. Późem P. Pelet de la Lozere wniósł, aby obadwa projekta względem organizacji gmin i departamentów odesłać do Kommissyi, ponieważ obadwa prawa mają z sobą związek, a nawet pierwotnie powinny być być w jednym projekcie połączone. P. Lepelletier d'Aulnay powstał przeciwko temu wnioskowi i uczynił uwagę, że Izba rozpoznawać będzie osobno te obadwa prawa przez osobne Kommissyje, interes ten przyspieszy się, i Francuja tēm przedź używać będzie dobrodziejstw z tych praw wynikających. Przy głosowaniu na projekt P. Peleta, po podwojnem, doświadczeniu zostaje odrzucony większością z lewego i prawego środka, przeciwko zdaniu końca prawej strony i końca lewej.

Na posiedzeniu Izby Deputowanych w d. 10. Lutego P. Enzebijusz Salverte złożył w biurze Prezydenta projekt, aby wniosek do zaskarżenia przeciwko Ministerstwu Villela, na przeszłym posiedzeniu wzięty pod rozwagę, dalej kończyć. Dziennik rozpraw sądzi, że ten nowy projekt nie będzie w tajnym komitecie rozpoznany, lecz tak jak roku zeszłego, i to na pierwszym posiedzeniu, które nastąpi po przesłaniu go do biur. P. Royer-Collard rozda go na posiedzeniu w d. 12., mianowawszy Kommissyją do rozpoznawania 31 projektów, które jęj w d. 9tym i 10. Lutego przedłożone zostały.

Izba Parów miała na następnem posiedzeniu w d. 12. Lutego urzędownie być uwiadomioną o projekcie do prawa względem handlu książek i innym względem pojedynków.

Margrabia Villafior zjechał do Paryża i ma mieć zlecenia do Margrabiego Palmella, względem zbiegów Portugalskich, którzy przybyli do Brestu.

Xiążę Duc de Mortemart wyjechał w d. 11 Lutego z Paryża do Rossyi.

Hrabia de la Ferronays przybył w d. 1. Lutego do Nicei, lecz zdrowie jego mało się polepszyło.

Okręt Wroclaw, pod Kapitanem Cavillier zawiął w d. 2. Lutego do Toulonu. W d. 17. Grudnia wypłynął z Poros, w d. 12. Stycznia z Malty, a z Neapolu w d. 17. t. m., wysadziwszy wprzód na ład Jenerała Guilleminot. Przybywa do Toulonu, dla naprawy i nabrania świeżej żywności; poczem popłynie do Neapolu i będzie pod rozkazami poselstwa Francuzkiego. Przywiózł ón także Adjntanta Jenerała Guilleminot, który wyprawiony jest z depepszami do Paryża. (D.A.)

Oto jest dokończenie przerwanego w przesłym Numerze adresu Izby Deputowanych:

Przemysł nasz potrzebuje przedewszystkiem odbytu; W. K. M. dopełniasz miary swych najdroższych życzeń, pozwalając nam przewidywać bliską chwilę, w której rząd W. K. M. będzie mógł nadać stosunkom otwartym z nowemi krajami Ameryki południowej charakter pewności i trwałości, którego handel nasz oczekuje z niecierpliwością i którego zrealizowanie z głęboką przyjmię wdzięcznością. Ale kiedy ludy twoje, N. Panie, z upodobaniem oddają się wszystkim tym nadziejom, może nadejść dzień, w którym nie byłoby kresu ich ofiar, a gdy N. Panie, z wysokości swego tronu ogłaszasz, że najpiękniejszą prerogatywą twoją jest straż poświęconego składu sławy Francyi, dopominamy się dla niej najpiękniejszego z jej praw, pierwszego z jej obowiązków, honoru bronięcia niepodległości korony W. K. M. będącej pod strażą odwagi i wierności Francyi. Cała Francya odpowiedzialaby na pierwsze Króla swego zawołanie, a siłę jaką N. Panie, znajdziesz, ma ona od szczęśliwej zgodności między tronem i swobodami publicznemi, od porządku wewnętrznego, który zmierza do coraz większego ustalenia, od rozwinięcia przemysłu, który dla pozbycia się przeszkód, jakich doznaje, przedewszystkiem potrzebuje zaufania w przyszłości. Zasnucity ojcowskie serce W. K. M. cierpienia najmniej zamożnej klasy poddanych Twoich, w skutku drogości zboża. Dowiadujemy się z żywym niecontentowaniem, że utrzymanie wszystkich jest zapewnione, a jeśli dobroczynność publiczna jest skarbem zawsze dla nieszczerstwa otwartym, niemniej dla tego gorąco pragniemy, aby rozdział pracy i ulepszenia w rolnictwie, przy pomocy instrukcyi więcej upowszechnionej, zaradził ile możności nieurodzajowi i niepogodom. N. Panie, rozum publiczny, który się oświeca i utwierdza, pierw niż wierni urzędnicy Twoi, nagania wykroczenia z granic wolności drugich, która niema innej siły, jak tylko w zachowaniu swęj miary. Niebezpieczeństwa swawoli osłabiają się coraz bardziej; nie napotyka ona żadnej sympatyi u ludów szczęśliwych i w sercach zaspokojonych. Uległość prawu jest obowiązkiem wszystkich poddanych W. K. M. nakazuje ją religija, a ci mylnie rozumieliby swoje święte powołanie, którzyby nie dawali pierwszi przykładowego postuszeństwa postanowieniom, których potrzebę uznała oświecona pobożność W. K. M. Dzięki Ci N. Panie, za tę roztropną stałość, która obok zapewnienia krajowi pokoju, umiała pogodzić utrzymanie praw królestwa z uszanowaniem, należnem religiji i sprawiedliwemi względami, do jakich studzy jej mają prawo. Dowiedzieliśmy się z radością od W. K. M.

o stanie skarbu i wielce cenimy zapewnienia królewskie, że pomyslane skarbu położenie, nie nadweręży bynajmniej systematu oszczędności, do którego rząd W. K. M. Mości coraz bardziej usiłuje dążyć, i do którego z obowiązku naszego stósować się i zachęcać winniśmy. Liczne prace, jakie nam W. K. M. na tegoroczne posiedzenia zapowiadasz, nie przewyższają naszej gorliwości i wytrwałości. Rozważać będziemy rozmaite projekta z tą zebraną uwagą, z tą dojrzałością, jaką na nas wkłada zaufanie publiczne i ważność praw, które nam w imieniu W. K. M. Mości przełożone będą. Jednego szczególnież żądał kraj od dawna i jeszcze Tobie N. Panie, będzie się należała sława, żeś uposażył Francję temi instytucjami municypalnemi, które przepominając jej dawne przywileje, zarazem odnawiają pamięć dobrodziejstw przodków W. K. Mości; instytucjami, przeznaczonemi jak niegdyś, do wzmocnienia monarchii wszystkiemi interesami i szanowaniem praw wszystkich. To było pierwsze życzenie nasze, złożone u stopni tronu, a dla serc naszych nakazującą jest potrzebą podziękować W. K. Mości za ich przyjęcie, w imieniu całej Francyi. N. Panie, każdy dzień objawia nam coraz bardziej miłość W. K. M. dla swoich ludów, jakżeż nie objawiałbyś W. K. M. szczerego i głębokiego ich przywiązania? Głos departamentów, przez które W. K. M. przejeżdzałeś, odbił się w całej Francyi, którą one miały przywilej reprezentować. Tak jest N. Panie, wie ona na jakich podstawach opiera się jej szczęście. Oto natrwiałem połączeniu władzy królewskiej i swobod przez nstawę poświęconych. Wyrzeka się każdego, coby szczęścia jej szukał gdzieindziej. Zaufaj N. Panie, narodowi wielkiemu i wspaniałemu, podobnie jak ónufa W. K. Mości, Jedynymi nieprzyjaciółmi W. K. Mości i jego, są ci, którzy śmieliby powątpiewać o wierności przez niego W. K. Mości zaprzysiężonej, i zamęcić tę szczęśliwą zgodność, która stawia za przedmurze tronu W. K. Mości poświęcenie całego ludu, a za tarczę naszych swobod miłość ojcowską i słowo dobrego Króla.

(Odpowiedź Króla na ten adres jużesmy umiescili.) (G W.)

Szwecyja i Norwegija.

W d. 26. Stycznia wszyscy mieszkańcy Sztokholmu obchodzili urodziny Króla Szwedzkiego z największą uroczystością. Chrześc nowonarodzonego Xięcia (trzeciego syna następcy tronu) z powodu nadzwyczajnego zimna miał być w zamku. List wzywający w tej mierze odebrały Stany przez dwóch pokojowców. Piętnastu członków z każdego Stanu, wraz z Marszałkiem i mowcą, znajdowało się na tym świętym obrzędzie, dopełnionym przez Arcybiskupa.

Izba rycerska wybrała do tego trzech Hrabów, trzech Baronów i ośmiu szlachty, a Hrabia Brahe, według zwyczaju jako najstarszy Hrabia trzymać będzie nowonarodzonego Xięcia do chrztu. Za doniesieniem o urodzeniu nowego Xięcia dziedzicznego, uchwalił stan szlachecki, na wniosek Jenerała Hrabia de la Gardie, (do którego trzy inne stany przystąpiły) adres powinszowania do Króla i rodziny Królewskiej. Jej król. wysokość Następczyni tronu, o ile tego okoliczności pozwalają, jest zdrowa.

Jenerał Major Birch stojący w Drentheim, dowodzący północnego oddziału armii norwęgskiej, otrzymał od Króla rozkaz przedsięwziąć podróż dla obejrzenia północnych i pogranicznych obwodów Norwegii we względzie wojskowym i administracyjnym, do czego potrzeba będzie sześć miesięcy czasu. (D. A.)

Kraków.

W d. 12. Lutego, jako w uroczystość roczną urodzin Cesarza Jmci Austrii, wszystkie władze wolnego miasta Krakowa, znajdujący się tamże dyplomacy, duchowieństwo i licznie zebrana szlachta, byli u c. k. rzeczywistego gubernijalnego radcy, i austrijskiego Sprawującego interesu P. Lorenz, aby z najgłębszym uszanowaniem wynurzyli swoje życzenia za trwałą pomyślność Cesarza Jmci. * (D. A.)

Rosyja.

Gazety Petersburskie z d. 4. i 7. Lutego donoszą: »W Niedzielę d. 1. t. m. po nabożeństwie P. A'Court (Brat Lorda Heytesbury) miał pożegnawcze posłuchanie u Cesarza Jmci i u Cesarzowej Jmci. Cesarz Jmci dał ozdoby orderu St. Anny pierwszej klasy: Szefowi sztabu Jenerałnego szóstego korpusu armii, Jenerałowi Majorowi Wachten, w nagrodę gorliwości w służbie podczas teraźniejszej wojny przeciwko Turków; Jenerałowi Majorowi Dietrichs, za okazane dowody męstwa przy oblężeniu Warny; Pastorowi ewangelicko-luterskiemu D. Vollborth, w nagrodę gorliwości w służbie; Jenerałowi Majorowi Fricken za gorliwość, iż znaczną liczbę żołnierzy, pułku grenadyjerów Arazkezejewa, osiadłych, do tego przywiódł, że utrzymywanie swoje mają z wyznaczonych sobie gruntów.

Gubernator cywilny Estonii, tajny Radca, rzeczywisty Szambelan, Baron Budberg, otrzymał W. krzyż S. Włodzimierza drugiej klasy.

W skutek rozkazu dziennego z d. 29. zeszłego miesiąca, Jenerał Major Gervais z Komendant pierwszej brygady dziesiątej dywizji piechoty, przechodzi do orszaku Cesarza Jmci przy wojsku.

Cesarz Jmci, z powodu słabości dowodzący 2 korpusu piechoty Jenerała Adjutanta Xięcia Szczerbatowa, poruczył komendę tego korpusu Jenerałowi Adjutantowi Hrab. Paehlen 1., który dotąd dowodził 1. korpusem piechoty.

Król Wirtemberski Posel Xiąże Hohenlohe-Kirchburg przybył tu d. 3. t. m.

Wiadomości od wojska działającego.

W Bukarescie ogłoszono w d. 13. Lutego następujący buletyn:

»W tej chwili odbieramy wiadomość o poddaniu się Turno, które dnia wczorajszego kapitulowało; Komendant tej twierdzy Avand Ahmet Selim oddał Hrabia Langeron klucze owej twierdzy. We trzech nie pełną tygodniach kazał ten Jenerał zdobyć szturmem twierdzę Kále, drugą, Turno zmusił do poddania się; przy czem zabrano dział 98, chorągwi 8, wzięto niewolę lub położono na placu 3500 Turków. Chociaż ziemia na stopę śniegiem pokryta, i zimno ciągle 5, 10 i 12 stopni dochodziło, wszak wojska rossyjskie, koczujące ze swoimi dowódcami, gorliwością i wytrwałością swoją pokonały tak ostrą porę roku, jak ich bagnety, turckie szable. » (D. A.)

Multan i Wołoszczyzna.

Goniec przybyły w d. 8. Lutego wieczorem z Petersburga do Jass, przywiózł Feldmarszałkowi Hrabii Wittgensteinowi wiadomość, że Jenerał Zeltchin dotychczasowy cywilny Gubernator Kijowa, mianowany został tymczasowym Gubernatorem i Prezydentem dywanu Multan i Wołoszczyzny, w miejscu Hr. Pahlens.

Publiczny stan zdrowia w Jassach, jakoteż w innych częściach Multan ciągle był zaspokajający. Lekarzami miasta mianowani są Doktorowie: Eustathi, Zotta, Huber i Viola, i pierwszemu poruczono oraz urząd Protomedyka krajowego. (C. A.)

Wiadomości z Grecji.

Goniec Smyrnienski z d. 11. Stycznia umieścił następujący list pisany z Eginy d. 12 Grudnia: »Lord Cochrane popłynął przed dwoma dniami do Marsylii na galiocie, którą mu rząd Grecji do tej podróży przeznaczył. Wszystkie jego rachunki zostały ostatecznie uregulowane, i Lord opuścił służbę grecką. *) Prezydent napisał do niego przed odjazdem list następujący:

W Poros d. 4. Grudnia n. s. 1828,
» Milordzie! Zwlekłem odpowiedź na list

*) Lord Cochrane przybył przez Malte do Neapolu. (P. D. A.)

WPana pisany z d. 26. Listopada, dla tego, ponieważ życzyłem sobie oraz, udzielić WPanu projektu zgody, który rząd Grecki jest wstanie uczynić, aby odpowiedział żądaniom, któreś WPan oświadczył. «

Milordzie, zawiadomiony już WPan byłeś, że jeneralny Kommissaryjat, otrzymał zalecenie, zdać raport z prac kommissyi, której poruczono było, zająć się obrachowaniem pieniędzy, któreś WPan w Grecyi ze strony rządu otrzymał, i kosztami budowy okrętu parnego Merkuruy. «

» Gdy teraz raport jeneralnego kommissaryjatu względem likwidacyi rzeczonych rachunków, które w najlepszym porządku są znalezione, jest pomysłny, i gdy te rachunki, od tych, jakie w Anglii mogą być złożone, są nie od dzielne, przeto rząd chce bezzwłocznie przedsięwziąć likwidacyją rachunków, które kommissyi w Eginie zostały przetożone, i nie wątpi, że WPan Kommissyi w tym celu mianowanej dasz wszelkie potrzebne objaśnienia, gdyby takich potrzebowała. «

» Ztąd proponuję, abyś WPan z summy 10634 hiszpańskich talerów, które się mu wskutek tój likwidacyi należą, potrąciwszy forszus 600 talerów, przez kommissaryjat już mu dany, na teraz przyjął połowę 5077 talerów, a drugą będziesz miał sobie za cztery miesiące wypłaconą. «

» W przekonaniu, że WPan tę propozycyją przyjmiesz, zechcesz dać potrzebne zalecenie, aby kommissyja marynarki odebrała okręt parny Merkuruy. «

» Rząd Grecki mając nadzieję, że tym sposobem zatławi interesa z WPana upodobaniem, nie pozostaje mu nic więcej Milordzie, jak tylko złożyć mu podziękę narodu za jego posługę, jakoteż za ten nowy dowód życzliwości, jakąś przez propozycyją swoją w liście do mnie z d. 26. Listopada okazał. «

» Ponieważ los Grecyi, jak WPan Milordzie słusznie czynisz uwagę, zostawiony jest na przyszłość opiece wielkich europejskich Mocarstw, przeto terazniejszy tymczasowy rząd Grecki nie może żadnych przedsiębrać wojennych działań, któreby odpowiadały wielkim jego talentem i wysokiemu jego stopniowi. «

» Ztąd żałuje mocno, iż niemoże ofiarować WPanu nic innego tylko sposobność, abyś szlachetnego i spianiałego sposobu myślenia, którym ożywiony jesteś na korzyść Grecyi, mógł na nowo dać dowody. Rząd poczyta sobi za obowiązek zawiadomić Kongres narodowy o uczynionym mu przez

WPana projekcie, iż chcesz mu odstąpić praw do korwety Hydry, Galloty Athenais, i do 20000 f. s., które Grecyja, po uznaniu jej niepodległości, WPanu wypłacić powinna. «

» Niewątpię, że Kongres wszystko to, co WPanu śród tych okoliczności winien, będzie podług sprawiedliwej wartości umiał ocenić, i przedsięwzięmie środki, do których go WPan wzywasz, aby wsparł rodziny tych greckich żeglarzy, którzy padli ofiarą wojny. «

» Przyszłość Grecyi jest w ręku Boga i Mocarstw połączonych, i jak mamy nadzieję odpowie WPana życzeniom. Milordzie, WPan wszędzie, gdzie się znajdując będziesz, pewnie nie zapomnisz Grecyi, i będzie mu przyjemnie, stać się dla niej użytecznym. WPan należałes do jej odrodzenia, i z wdzięcznością policzy WPana do rządu pierwszych swoich wspaniałomyślnych obrońców. «

» Przyjmij WPan Milordzie a i t. d.

Capodistrias.

Po wyjeździe Posłów trzech Mocarstw z Poros powrócił Prezydent w d. 20. Grudnia do Eginy. — Podług Dziennika *Abeille Gracque* z d. 20. i 23. Grudnia opuścili Turcy, w d. 5. Grud. Kierponissi, i cofnęli się ku Tessalii, dokąd ścigali ich kawał drogi Chilearchowie: Srato, Rango, Tsavella i Jenerał Dentzel. Według pszczoły Greckiej, mieli Grecy osadzić Termopile. (D.A.)

Wiadomości handlowe.

— Gdańsk d. 12. Lutego. —

Przez niejaki czas nie było na zboże za zboże ze spichrzów żadnego odbytu, ale od 8 dni sprzedano 50 łasztów dobrej psstfokatej pszenicy 130 funt, po 600 f. a w tych dniach 100 łaszt 127 i 128 funt, częścią czerwónopstrokatej częścią pstrokatej po 540 i 550 f. z dostawą z Włocławka i 50 ł, owsa 72 funt, po 112 f. także z dostawą. Na aukcyi w dniu dzisiejszym sprzedano 30 ł. 104 do 105 funt. jęczmienia po 131 do 138 f. i 20 ł. 120 do 121 funt. żyta po 245 f. Podług ostatnich doniesień z Londynu pszenica z Gdańska ma tam odbyć dobry.

— Z Warszawy dnia 23. Lutego. —

Na ostatnich targach warszawskich płacono: pszenicę od 28 do 36 zł.; żyto od 10 do 11 1/2 zł.; jęczmień od 8 do 9 zł.; owies od 5 do 6 złp. za korzec.

Za sto złotych w listach zastawnych żądano w d. 21-Lutego złp. 86 gr. 15 płacono 86 gr. 10.

(Do tego Numern Gazety dołączony jest Ner. 9. Rozmaitości.)

Redaktor: Mikołaj Michalewicz; Drukiem: Piotra i Augusta Pillerów.